

016.Z - Skiensvassdraget, Tokke-Vinjevassdraget.
Denne fil: 909.til

TILLATELSE:
STATSREGULERING AV TOKKE-VINJEVASSDRAGET M. V.
KRONPRINSREGENTENS RESOLUSJON AV 8.

Ved Kronprinsregentens resolusjon av 8. februar 1957 er det bestemt:

1. Det fastsettes reguleringsbestemmelser for statsregulering av Tokke Vinjevassdraget overensstemmende med Industridepartementets tilråding av 8. februar 1957.

2. Det fastsettes manøvreringsreglement for regulering av Tokke-Vinjevassdraget i samsvar med det i Industridepartementets ovennevnte tilråding inntatte utkast som gjeldende inntil videre.

3. I medhold av § 62 i lov om vassdragene av 15. mars 1940 tillates fdet Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet å ekspropriere det som trenges av grunn og rettigheter m. v. for regulering av Vinjevatn.

Reguleringsbestemmelsene og manøvreringsreglementet for Tokke-Vinjevassdraget gjøres gjeldende også for reguleringen av Vinjevatn.

016.Z - Skiensvassdraget, Tokke-Vinjevassdraget.
Denne fil: sc909.vil

VILKÅR:

REGULERINGSBESTEMMELSER FOR STATSREGULERING AV
TOKKE VINJEVASSDRAGET M.V.
FASTSATT VED KRONPRINSREGENTENS RESOLUSJON AV 8. FEBRUAR 1957.
Endring ved Kgl.res. 4. juli 1958, (ny post 11).
Endring angående Kjelavatn 4. august 1961.
Endring ved OEDs brev av 30.08.2002, ny post 1.

1.

Konsesjon gis på ubegrenset tid.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år regnet fra 8. februar 1957. Dersom vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår.

(Tidligere: "Reguleringsbestemmelsene gjelder i 60 år regnet fra resolusjonens datum.")

2.

For den øking av vannkraften som ved reguleringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,25 pr. nat.-HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 2,75 pr. nat.-HK, dog skal avgiften for så vidt angir reguleringen av Totak være kr. 3 pr. nat.-HK.

Økningen av vannkraften beregnes for fallene ovenfor Bandak på grunnlag av den økning av låwannføringen, som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring, som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. For fallene nedenfor Bandak beregnes økningen på grunnlag av den øking av vannføringen som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vannføringen i låwannperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantesikkerhet som skabter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall btares 6 pst. rente.

3.

For den øking av vannkraften som ved reguleringen av Totak tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget, skal disse erlegge en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 1 pr. nat.-HK.

Godtgjørelsen blir å erlegge etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk. Den har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 2, godtgjørelse etter post 3 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 16, skal for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

5.

Reguleringsanleggenes eier er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holdse et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidtsmessig utstyr.

6.

Reguleringsanleggenes eier er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Reguleringsanleggenes eier er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist, avløses med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsene i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom reguleringsanleggenes eier og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsigingsregler i nevnte paragraf.

7.

Reguleringsanleggenes eier er forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer, å erstatte utgifter til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, bruer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, bruer og kaier som anleggenes eier bygger, skal stilles til fri av benyttelee for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene. Reguleringsanleggenes eier er forpliktet til å bekoste

a) den omlægging av riksveg 340 som blir nødvendiggjort ved oppdemning av Ulevå-Ståvatn til kote 978,5, eller hvis vegvesenet så ønsker, å bidra med et tilsvarende beløp ved den planlagte omlegging av riksveg 340 til helårsveg.

b) Omlegging av riksveg 400 langs Langeid vatn. Og videre, om nødvendig:

c) Omlegging av riksveg 340 langs Vinjevatn.

d) Omlegging av riksveg 350 og fylkesveg 353 langs Totak.

Spørsmålet om hvilke omlegginger som skal bekostes, avdøres i tilfelle av tvist ved skjønn etter vassdragsreguleringslovens § 19. Skjønnen kan kombineres med det erstatningsskjønnet som skal holdes etter samme lovs § 16.

Reguleringsanleggets eier plikter å overta Rauland kommunes forskuttering av omkostninger ved forlengelse av fylkesveg 353 fra Urdbø til Edland.

8.

Reguleringsanleggenes eier plikter å treffe nødvendige tiltak for å søke å avhjelpe de skader og ulemper som reguleringen fører med seg for bygdefolkets interesser. Spørsmålet om hvilke tiltak som skal treffes, avdøres i tilfelle av tvist ved skjønn, som i tilfelle kan fremmes i forbindelse med skjønnet etter vassdragsreguleringslovens § 16, eventuelt § 19.

9.

Reguleringsanleggenes eier er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende forsorgskommune slike forsorgsutgifter som i vassdragsreguleringsloven er forutsatt dekket ved hjelp av fond i samsvar med reglene i lovens § 12 pkt. 7, 1. ledd og 2. ledds første og annet punktum.

10.

Til fremme av fisket i de områder av TokkeVinjevassdraget som berøres av reguleringen, plikter reguleringsanleggenes eier å sette ut yngel og eller settefisk etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Dersom dette departement finner det nødvendig og hensiktsmessig, plikter reguleringsanleggenes eier - etter samme departements nærmere bestemmelse:

1. å anbringe fiskesperring foran tappeluker og bunnlinntak for å hindre utvandring av fisk under tappeperioden,

2. for fiskebestandens vedlikehold å treffe tiltak for å lebte fiskens fremkomst til nye gyteplasser for eksempel ved bygging av fisketrapper,

3. med års mellomrom å bekoste fiskeribiologiske undersøkelser i

de berørte områder.

Reguleringsanleggenes eier plikter å refundere utgifter til forsterket jakt- og fiskeoppsyn i anleggstiden etter vedkommende departements nærmere bestemmelser.

11.

"De neddemte områder ryddes for trær og busker som er over 1,5 m høye og/eller har over 8 cm stammediameter målt i 25 cm høyde. Gjenstående stubber skal ikke være over 25 cm høye. Høyden regnes vinkelrett mot bakken.

Arealene under kote 955 i Songa og under kote 876 i Bordalsvatn kreves dog ikke ryddet. I disse to magasiner skal hver vår i de 10 første år etter at vedkommende magasin tas i bruk, rekved samles og fjernes.

Etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement skal begrensede områder finryddes av hensyn til fisket og andre tungtveiende grunner.

Ryddingen skal være fullført senest to år etter første neddemning av vedkommende areal." (1958)

"Post 11 av 4. juli 1958 (jfr. over) oppheves forsåvidt angår Kjelamagasinet. Isteden bestemmes at det inntil 1970 hver vår etter flomkulminasjonen skal foretas oppsamling og brenning av rekved i dette magasin." (1961)

12.

Innen reguleringen tas i bruk skal reguleringsanleggenes eier innbetale til vedkommende kommuner tilsammen kr. 200000 som avsettes til fond, hvis renter etter nærmere bestemmelser av herredstyrene anvendes fremme av jordbruk i distriktet. Fondets fordeling mellom kommunene fastsettes av Landbruksdepartementet.

For fondene skal utarbeides vedtekter som må godkjennes av Landbruksdepartementet.

13.

Reguleringsanleggenes eier er forpliktet til ved reguleringsarbeidets påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige til anlegget knyttede befolkning.

Reguleringsanleggenes eier skal stille kr. 50 000 til rådighet til almindelig virksomhet blant arbeiderne og til geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelser.

14.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som kongen på forhånd utferdiger. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke

påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

15.

Reguleringsanleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser som i det offentliges interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte oppdemningshøyder og de tillatte laveste tapningsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som opptas i anledning av anleggene, skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

16.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann er forpliktet til lå avgi til den eller de kommuner, herunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter ghvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvurte øking av kraften (beregnet som angitk-i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde innkil 5 pst. av kraften fra de vassfall som ikke eies av staten eller som bortleies av denne.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører anleggets eier eller andre. Ebråsaer kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften. Avbrytelse eller nnskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene deri innbefattet 6 pst. rente av anleggskapitalen med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den ,kraft vassfallene fkan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimqlpris som svarer til den dengse pris ved bortleie av kraft i distriJKtet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og regulerings anleggenes eier eller i mangel av overenskomst ved s8ønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av reguleringsarleggenes eier forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft ogskraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i et hvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som- leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft- kan ikke senere forlanges avgitt.

17.

Reguleringsanleggenes eier plikter å treffe nødvendige tiltak eller avgi vann i sådant utstrekning at den slminnelige fløtning forulempes så lite som mulig ved reguleringen.

- Spørsmålet om hvilke forføyninger som skal treffes, avdøres i mangel av overenskomst ved skjønn. Skade eller ulempe for ferdsel eller fløtning som ikke avhjelpest på denne måte, blir å erstatte i samsvar med reguleringslovens § 16.

18.

Ved reguleringsanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at reguleringsanleggenes eier har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Reguleringsanleggenes eier må uten godtgjørelse fenne seg i den bruk av anleggene som ekjer i krigsøyemed.

19.

Det påhviler reguleringsanleggenes eier i den utstrekning hvori det kan skje uten snerlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning. Så frest sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Reguleringsanleggenes eier plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene i den ulBtrekning det er mulig uten uforholdsmessige omkostninger å dra omsorg for at de ferdige anlegg og utsprengte steinmasser og Iignende virker minst mulig skjemmende i ter- g renget. Steinmassenes plasering skjer i samråd med vedkommende kommuner.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

20.

Vassdragets vassfalls- og br*ieiere underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de fastsatte bestemmelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av vedkommende vassfallseier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

21.

Reguleringsbestemmelsene skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdragene for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

II.

De vassfalls- og brukseiere som benytter det ved reguleringen innvunne driftsvann, jfr. I, §§ 2 og 4, erlegger til statskassen en årlig godtgjørelse som for hvert år fastsettes av vedkommende departement og etter følgende regler:

Som grunnlag benyttes den samlede anleggskapital omfattende undersøkelser og planlegging, utførelse av anleggene herunder også grunn- og skadeserstatninger inkl syønnsutgifter, forføyninger til awergelse av skader og ulemper og foranstaltninger for fløtningen, alt med tillegg av rentetap i byggetiden. Skulle det etter at anlegget er satt i drift påløpe engangsutgifter t. eks. til foranstaltninger for fløtningen eller til dekning av skader og ulemper, blir de å legge til kapitalen.

Av den til enhver tid bokførte kapital inkl. byggerenter beregnes renter etter den sats som Finansdepartementet bestemmer for hvert år. Som utgifter kommer dessuten avsetning til fornyelse eller amortering etter de til enhver tid deldende regler, videre utgifter til admilustrasjon, drift og vedlikehold, årlige ulemper og skadeserstatninger, forsikring eller avsetning til sikringsfond, skatter m.v.

Det samlede beløp for året deles mellom de vassfallseiere som helt eller delvis har tatt det økte driftsvann i bruk. Delingen skjer i mangel av overenskomst ved skjønn overensstemmende med reguleringslovens § 9, punkt 4.

En vassfallseiers bestemmelse om å ta det innvunne driftsvann i bruk er bindende for den denstående del av reguleringstiden.

Godtgjørelsen erlegges ukrevd etterskuddsvis hvert års 1. mai, dog først 30 dager etter mottatt oppgave. Etter forfall beregnes 6 pst. rente. Godtgjørelsen inndrives ved utpantning.

Den vassfallseier eller bruker som ikke erlegger skyldig reguleringsgodtgjørelse i rette tid er uberettiget til å benytte den regulerte vassføring.

Departementet kan kreve sikkerhet for godtgjørelsens erleggelse.

III.

Departementet kan under særlige omstendigheter, uten hinder av bestemmelsene i avsnitt II, gi en vassfalls- eller brukseier tillatelse til for et nærmere bestemt tidsrom å benytte driftsvann som er innvunnet ved reguleringen mot en godtgjørelse som i mangel av overenskomst fastsettes ved syønn.

Departementet bestemmer i så fall i hviEken utstrekning

reguleringsbestemmelsene for øvrig skal få anvendelse for vedkommende vassfalls- eller brukseier.

016.Z - Skiensvassdraget, Tokke-Vinjevassdraget.
Denne fil: sc1188.man

MANØVRERINGSREGLEMENT
FOR STATSREGULERING AV TOKKE VINJEVASSDRAGET.
FASTSATT VED KGL. RESOLUSJON AV 4. JULI 1958.

1.

Reguleringsgrensene er:
-----

a. Songadammen.

Naustnutvatn:

H.R.vst. (høyeste regulerte vannstand) kote 974,0
L.R.vst. (laveste regulerte vannstand) kote 939,0
Reguleringshøyde 35,0 m, 34,5 m opp og 0,5 m ned.

Bjørnsbuvatn og Bufjorden:

H.R.vst kote 974,0
L.R.vst kote 939,0
Reguleringshøyde 35,0 m, 33,7 m opp og 1,3 m ned.

Kilefjorden:

H.R.vst. kote 974,0
L.R.vst. kote 940,0
Reguleringshøyde 34,0 m, 33,3 m opp og 0,7 m ned.

Store Bernutvatn:

H.R.vst. kote 974,0
L.R.vst. kote 940,0
Reguleringshøyde 34,0 m, 32,7 m opp og 1,3 m ned.

Store Vrålsbuvatn:

H.R.vst. kote 974,0
L.R.vst. 947,0
Reguleringshøyde 27,0 m, 22,0 m opp og 5,0 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 1,50 m over
H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt
unntagelsesvis.

b. Vågsdammen og Kolosdammen.

Totak:

H.R.vst. kote 687,3
L.R.vst. kote 680,0
Reguleringshøyde 7,3 m, 1,2 m opp og 6,1 m ned.

De maksimale flomvannstander regner man å kunne
holde under samme grenser som før reguleringen.

c. Ståvassdammen.

Ulevåvatn:

H.R.vst. kote 978,5

L.R.vst. kote 973,0

Reguleringshøyde 5,5 m, 1,5 m opp og 4,0 m ned.

Ståvatn:

H.R.vst. kote 978,5

L.R.vst. kote 966,0

Reguleringshøyde 12,5 m, 7,0 m opp og 5,5 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 1,00 m over H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt unntagelsesvis.

d. Kjeladammen.

Kjelavatn:

H.R.vst. kote 944,0

L.R.vst. kote 918,0

Reguleringshøyde 26,0 m, 19,3 m opp og 6,7 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 1,2 m over H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt unntagelsesvis.

e. Langesædammen.

Langesævatn:

H.R.vst kote 1103,0

L.R.vst » 1067,0

Reguleringshøyde 36,0 m, 15,9 m opp og 20,1 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 0,5 m over H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt unntagelsesvis.

f. Langeiddammen.

Øvre Langeidvatn:

H.R.vst. kote 885,5

L.R.vst. kote 879,0

Reguleringshøyde 6,5 m, 4,65 m opp og 1,85 m ned.

Kvervesjåvatn:

H.R.vst. kote 885,5

L.R.vst. kote 880,0

Reguleringshøyde 5,5 m, 3,8 m opp og 1,7 m ned.

Nedre Langeidvatn:

H.R.vst. kote 885,5

L.R.vst. kote 878,5
Reguleringshøyde 7,0 m, 5,1 m opp og 1,9 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 1,00 m over
H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt
unntagelsesvis.

g. Bordalsdammen.

Bordalsvatn:
H.R.vst. kote 891,0
L.R.vst. kote 852,0
Reguleringshøyde 39,0 m, 28,8 m opp og 10,2 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 1,50 m over
H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt
unntagelsesvis.

h. Vadammen.

(Inntaksbasseng Vafoss.)
Vatjern:
H.R.vst. kote 838,0
L.R.vst. kote 835,0
Reguleringshøyde 3,0 m, 3,3 m opp.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 0,60 m over
H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt
unntagelsesvis.

i. Vinjedammen.

(Inntaksbasseng.)
Vinjevatn:
H.R.vst. kote 465,5
L.R.vst. kote 462,0
Reguleringshøyde 3,5 m, 1,3 m opp og 2,2 m ned.

Ved maksimal flom vil vannstanden ikke overskride H.R.vst.

j. Førsdammen.

Førsvatn:
H.R.vst. kote 846,5
L.R.vst. kote 828,5
Reguleringshøyde 18,0 m, 2,9 m opp og 15,1 m ned.

Ved maksimal flom kan vannstanden stige ca. 1,0 m over
H.R.vst. Denne situasjon vil kun inntreffe helt
unntagelsesvis.

k. Overføring av Øvre Bora til Songa.

Ved en overføringstunnel fra Armot (ca. kote 1142,60) til Vassdalen vil et felt på ca. 86,1 km² av Øvre Boras felt bli overført til Songavassdragets felt, og fallstrekningen i Øvre Bora fra Armot (ca. kote 1142,60) til Bordalsvatn (kote 862,2)

får derved redusert sitt midlere årsavløp med ca. 135 mill. m³. Vassføringen fra Årnot til Vassdalen øker med maksimalt ca. 20 m³/sek.

1. Overføring av Gurivatn til Langeidvatn.

Ved overføringskanalen fra Gurivatns felt til Vrångevatns felt samt en demning av Gurivatn med 1,5 m over naturlig vannstand, vil et felt på 4 km² av Gurivatns felt bli overført til Vrångevatn. Derved øker midlere årsvassføring over fallene Vrångevatn Langeidvatn Grungevatn med ca. 4 mill m³.

m. Overføring av Vrångevatn til Langeidvatn.

Ved en overføringskanal fra Tangevatn (Tangevatn og Øvre Vrångevatn benevnes ofte under ett for «Vrångevatn») samt en demning ved en dam ved Øvre Vrångevatns utløpsos vil et felt på i alt 5,4 km² (ekskl. Gurivatn) bli overført til Langeidvatns felt. Derved øker midlere årsvassføring over fallene Vrångevatn Langeidvatn Grungevatn med ca. 6 mill. m³.

Vannstanden i Øvre Vrångevatn og Tangevatn vil bli hevet til kote 897,0 tilsvarende henholdsvis 2,2 m og 1,5 m demning.

n. Overføring av Berdalsåi til Vinjevatn.

En vil foreta en overføring av et felt på 11,5 km² av Berdalsåis felt til Vinjevatn. Derved øker tilløpet til Vinjevatn med en årsvassføring på ca. 11 mill. m³.

Overføringen vil finne sted ca. 2,5 km nedenfor utløpsoset til Vingeråsvatn.

Alle høyder refererer seg til vassdragsnivellelementene L. nr. 352 359 av 1930 31. For overføringene av Øvre Bora og Vrångevatn har Vassdragsvesenets Bygningsavdeling utført nivellementer.

Oppdemnings- og senkingsgrensene skal angis ved faste og tydelige merker ved de enkelte magasiner.

Det skal manøvreres slik at vannstanden så vidt mulig normalt ikke overstiger øvre reguleringsgrense og under flom holdes under de angitte flomvannstander, jfr. dog post 3.

2.

Det avgis det til den alminnelige fløtning i vassdraget

nødvendig vann, dersom ikke fremføringen av tømmeret ordnes på annen måte overensstemmende med overenskomst eller skjønn.

3.

Det skal ved manøvreringen has for øye at flommene i vassdragene nedenfor magasinene så vidt mulig ikke økes. Heller ikke må lågvassføringen forminskes til skade for andres rettigheter.

Totak skal i alle år være fylt til ca. kote 686 pr. 1. juli.

For øvrig kan vannslippingen foregå etter behovet i statens kraftverker i vassdraget.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som tilsettes av Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet. Kanalkontoret i Skien skal holdes underrettet om vannslippingen.

Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet kan bestemme hvor damvokterne skal bo og at de skal ha telefon i sine boliger.

5.

Det skal påses at flomløpene ikke hindres av is eller lignende, og at dammer og reguleringsluker til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander og eventuelt observeres og noteres nedbørsmengder, temperatur m. v.